

V 2b²

“Tenga usté moi buenos días
y moi buenas madrugadas
señora que anda na horta
collendo maragalladas¹. ”

“ Non se me da por teu pai
nin que llo anoxo pase,
dáseme queridiña
que fun contigo a Laxe. ”

“ Si fuches conmigo a Laxe
fuches polo teu proveito
aquelas palabras que deche
puidéchelas ter no peito. ”

“ Si chas poden ter no peito
queridiña ten razón,
pero a min me agrada moito
a túa conversación. ”

“ A miña conversación
non daba ghusto a nada.
Pois si Dio -lo así quixo
que eu non fose túa dama. ”

“ Que non foses miña dama
túa sogha che cansara
o día do casamento
hei de por monteira nova. ”

“ Que lle poñas monteira nova
ghapo non che é marabilla,
xa che se vai acabando
o diñeiro de Castilla. ”

“ Que se me vai acabando,
queridiña tes razón,
que gastámo -los dous
na taberna do Turrón. ”

“ Si o ghasámolos dous,
burrigo de Bardalás.
Si o gastámolos dous,
eu non cho mandei ghasstar. ”

¹ Nota no Cancioneiro Popular Galego: **maragallada** ou **maraballada**, **marafallada**: malas herbas que se mondan nas leiras para dar ó gando.

- Pero eso tamén se cantaba, non?
- Bueno, esto é mais conto de contar así que de cantar.
- Seguro? Eu creo que sí que se podía cantar. Ti non sabes como se cantaba?
- Non, porque eu sempre llo escoitaba a miña abuela contando o conto así, en conversa, non sabes?
- E non cantaba nada?
- No, porque era eso. Un dicía e o outro respondía.